

KVELDSTANKER til 20.februar 2010 av Helga Hugdal.

EKSTRAGAVER OG NYE "SLEKTNINGER"

"Jeg føler det som om jeg har kjent deg hele livet."

I kveld har jeg to tanker i hodet samtidig. De går over i hverandre, forresten, for begge handler om vennskap, varme og medvandrerere som har/har hatt betydning for våre liv.

Jeg sier ofte at vennskap og "den helt spesielle kontakten" er en GAVE fra Gud. For det går jo ikke an å forklare logisk hvorfor det plutselig føles som om man har fått en ekstra "bror" eller ei ekstra "søster", eller et ekstra familiemedlem med en annen tittel. I kveld vil jeg skrive om vennskap, gaver, ulogisk-nærhet. Og her er alder og diverse annet som forårsaker båser, totalt uvesentlig, selvfølgelig.

Første tanke gjelder vennskap og samtaler med gutter og menn:

"Jeg tror nesten at jeg må skrive en kveldstanke om deg," sa jeg til ham den siste dagen på sykehuset.

"Ja, det må du gjøre, vet du!" svarte han, og trodde nok at jeg spøkte. Så klemte vi hverandre lenge og sønn-moderlig, for han var akkurat jevngammel med min eldste datter. Men for en kontakt vi fikk i løpet av disse to små ukene! Jeg blir jo glad bare jeg ser unge, mannlige sykepleiere (forstå meg rett!). Og dem var det flere av. Hele staben utgjorde en trivelig enhet som jeg aldri har opplevd maken til. Men unge Nils Arne ble "min" på en spesiell måte. Vi var innom mange emner og tanker, og det var så naturlig. Selv om bakgrunn, livssyn, alder og livsstadium var ganske så forskjellig. Slik kontakt er alltid ekstragave og oppmuntring, glede og velsignelse i flere retninger.

Den andre tanken inne i hodet mitt nå, gjelder kvinnevennskap, søstervennskap. Dette er også rein gave og glede. Jeg er "innom" på mange steder og hos unge og eldre akkurat nå. Noen har vært der i mange år. Noen var viktige for en kortere periode. Andre er ferske takkeemner og gledeskilder. Gaver og atter gaver. Jeg har trofaste, rause "søstre" som har vært med – gjennom allslags vær. Og de siste åra har kommet med flere nye, nære.

"Jeg føler det som om jeg har kjent deg hele livet," sa ei god venninne her i Gudbrandsdalen. Ja, det ER slik med disse gavene. "Når du må gå i den ensomme dalen, der du må gå alene, så vil disse kvinnene/søstrene be for deg og "følge" deg, og vente på deg med åpne armer der dalen slutter. Noen ganger vil de til og med bryte reglene og gå ved siden av deg. Eller komme dit for å bære deg framover," sto det i en nydelig mail som jeg mottok fra en av mine ferskeste MEDvandrerere (fritt oversatt).

I takknemlighet til alle som har bidratt til trygghet, glede, tro og livsmot i mitt liv.

God helg!

Helga Hugdal.